

CÔ GIÁO CỦA EM

Khác với tiểu học chúng ta được học nhiều môn nhưng chỉ có một hoặc hai giáo viên phụ trách. Khi sang cấp trung học, mỗi một môn đều do một giáo viên phụ trách riêng. Tôi được học hỏi từ nhiều giáo viên khác nhau. Trong một số đó tôi, đặc biệt rất quý mến cô giáo dạy âm nhạc.

Cô tên là Phạm Thuỳ Trang, là một giáo viên xinh xắn trẻ trung và dễ mến. Dáng cô thon thả bước đi nhẹ nhàng mềm mại. Mái tóc cô dài gần ngang vai nhuộm màu nâu hạt dẻ. Cô có khuôn mặt trái xoan trắng hồng đôi mắt to đen láy như luôn như luôn cười. Đôi môi cô nhỏ nhắn được điểm thêm chút son làm nổi bật làn da trắng hồng. Ánh mắt cô luôn tràn đầy sự ấm áp yêu thương và sự tin cậy dành cho học sinh. Những lúc cô cười để lộ ra hàm răng trắng sáng đều đặn cùng nụ cười hiền

hậu bao dung. Tính tình cô lúc nào cũng vui vẻ khi trò chuyện với học sinh. Khi ai đó mắc lỗi cô nghiêm khắc chỉ bảo để người đó sửa sai. Với tôi cô như một người mẹ luôn theo sát và rèn luyện tôi trở thành học sinh chăm ngoan học giỏi.

Giọng nói cô rất nhẹ nhàng truyền cảm chứa đựng sự lôi cuốn vào những câu hát thanh thoát. Cô đưa tôi đến các kiến thức xung quanh với những kiến thức của xã hội. Cô là một người rất giản dị, cô luôn quan tâm đến từng học sinh trong lớp. Sự quan tâm tỉ mỉ của cô đã dìu dắt tôi vượt qua những khó khăn trong học tập.

Tôi luôn nhớ đến cô bằng tình cảm yêu quý khâm phục. Tôi tự hứa với bản thân lúc nào cũng cố gắng ngoan ngoãn học giỏi, trở thành một người tài giỏi để không phụ công lao dạy dỗ của cô.

Học trò của cô: Nguyễn Thị Mẫn Nghi 9/6